

Sygn. akt III Ca 65/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Danuta Pacześniowska

Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędzia SR (del.) Marcin Rak

Protokolant Renata Krzysteczko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 16 października 2013 r., sygn. akt I C 549/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Danuta Pacześniowska SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Ca 65/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 października 2013r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim I Wydział Cywilny zasądził od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. K. 4 133,59zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 grudnia 2010r oraz koszty procesu w kwocie 1 476,93zł, oddalając powództwo w pozostałej części.

Sąd Rejonowy ustalił, że w kolizji drogowej uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki S. (...), a sprawca szkody ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Pozwana wypłaciła poszkodowanym odszkodowanie w wysokości 3253,12 zł za szkodę w samochodzie oraz 341, 60 zł za holowanie.

Powód wystąpił o zapłatę reszty odszkodowania na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30 kwietnia 2010r. podpisanej z D. K.. Pod umowę widnieją dwa podpisy jeden (...) i drugi nieczytelny. W umowie określono datę powstania szkody, numer szkody zgodnie z dokumentacją pozwanego i dane pojazdu. Drugim współwłaścicielem pojazdu jest F. K. (małżonek). W aktach szkody zawarto upoważnienie powoda do odbioru odszkodowania podpisane

przez obojga współwłaścicieli. Sąd Rejonowy ustalił ponadto w oparciu o opinię biegłego, iż koszt naprawy pojazdu przy częściach oryginalnych i stawce 85 zł za godzinę wynosi 6054,68 zł netto (7386, 71 zł brutto), przy stawce 85 zł netto. Stawka za roboczogodzinę pojazdu w wysokości 85 zł jest stawką średnią na terenie powiatu. Przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego nie spowoduje zwiększenia jego wartości użytkowej; ogranicza się jedynie do zastąpienia części uszkodzonych dobrymi, a nie częściami, które mają szersze zastosowanie lub więcej funkcji.

Sąd I instancji jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 822 k.c. oraz art. 363 § 1 k.c. uznając powództwo w części za uzasadnione. Kwestionowany przez pozwaną był jedynie sposób wyliczenia przez powoda odszkodowania. Sąd przypomniał, iż poszkodowany może żądać odszkodowania za naprawę nawet jeżeli naprawy pojazdu jeszcze nie dokonał, co wynika z ugruntowanego orzecznictwa. Pozwana odpowiada bowiem za szkodę, a nie za jej naprawienie. Podkreślił również, że ogólne warunki OC nie przewidują amortyzacji części użytych do naprawy z tytułu eksploatacji pojazdu, a dyrektywa (...) dopuszcza stosowanie w naprawach powypadkowych części alternatywnych, lecz tylko za zgodą poszkodowanego, co w naprawach likwidowanych z OC nie znajduje uzasadnienia. Sąd Rejonowy zasądził odszkodowanie w wysokości wynikającej z opinii biegłego po odjęciu kwoty wypłaconej już uprzednio przez pozwaną.

Pozwana w apelacji zarzuciła naruszenie przepisów postępowania tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak należytego sporządzenia uzasadnienia wyroku i niewskazanie jakie fakty Sąd uznał za udowodnione i dowodów na ich poparcie, naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez błędną ocenę dowodu o dokumencie prywatnego umowy cesji wierzytelności w konsekwencji uznanie, że powód był legitymowany czynnie o całość odszkodowania, naruszenie art. 6 k.c. przez uznanie, że powód udowodnił posiadanie legitymacji czynnej do dochodzenia całości odszkodowania, brak ustalenia istotnych okoliczności sprawy, co skutkowało błędnym uznaniem, że powód posiadał legitymację procesową. Pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa i zasądzenie na jej kosztów procesu oraz kosztów za II instancję.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie mogła odnieść skutku.

Zarzut apelacji sprowadzają się w istocie do zakwestionowania przez pozwaną legitymacji czynnej. Sąd Rejonowy, ustalając stan faktyczny wskazał, że powód wystąpił o zapłatę reszty odszkodowania na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30 kwietnia 2010r. podpisanej z D. K., że pod umową widnieją dwa podpisy jeden (...) i drugi nieczytelny. Wskazał też, że drugim współwłaścicielem pojazdu jest małżonek F. K.. Brak jest natomiast w aktach sprawy, co słusznie zarzuca pozwana, jakichkolwiek dowodów na to, iż drugi z podpisów widniejących na cesji wierzytelności należy do F. K. i że jest on małżonkiem D. K., co przesądzałoby o legitymacji czynnej powoda do domagania się całości odszkodowania. Sąd Okręgowy w celu ustalenia tej okoliczności przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe, przesłuchując F. K. w charakterze świadka. Na tej podstawie Sąd Okręgowy ustalił, iż D. i F. K. są współwłaścicielami uszkodzonego pojazdu i wspólnie dokonali cesji wierzytelności - przysługującego im odszkodowania na rzecz powoda.

W pozostałej części stan faktyczny ustalony przez Sąd I instancji nie był kwestionowany i znajduje oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Sąd odwoławczy ustalenia te w tym zakresie podziela jak również powołaną przez Sąd I instancji podstawę prawną rozstrzygnięcia.

Drugi zarzut dotyczy naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. Zarzutu tego Sąd Okręgowy nie podziela. Zgodnie z art. 328 § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd I instancji, czyniąc w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne, wskazał iż dokonał ich w oparciu o okoliczności bezsporne oraz przeprowadzone w toku postępowania dowody w postaci akt szkody oraz dowodu z opinii biegłego. Sąd wobec tego uczynił zadość wymogowi wyrażonemu w treści art. 328 § 2 k.p.c. i wskazał dowody, na których oparł ustalenia faktyczne. Uczynił to w sposób bardzo skrótowy aczkolwiek wystarczający dla prawidłowego dokonania kontroli instancyjnej zapadłego orzeczenia.

Sąd Okręgowy z powyższych względów na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako nieuzasadnioną.

O kosztach postępowania nie odwoławczego orzeczono w myśl art. 98 1 § k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Na koszty procesu składa się kwota 300 zł wynikająca z § 13 ust 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Danuta Pacześniowska SSO Magdalena Balion – Hajduk